

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

ORSZÁGGYŰLÉS
ELNÖKI TITKÁRSÁG
2019 FEBR 12

Előzetes
Hozzászólás: OE-41/186-2/2019.
Melléklet: — darab

fegyelmi döntés hatályon kívül helyezése iránti kérelem

dr. Kövér László
az Országgyűlés elnöke útján

dr. Hargitai János elnök úr részére
Mentelmi bizottság
Országgyűlés
Budapest

Tisztelt Bizottság!

Alulírott Szél Bernadett országgyűlési képviselő az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ogytv.) 51/A. § (4) bekezdése alapján a törvényes határidőben kérem, hogy a tisztelt Mentelmi bizottság helyezze hatályon kívül az Országgyűlés elnökének OE-41/186-1/2019. számon hozott döntését.

Az Országgyűlés elnöke mint a Házbizottság tagja az Ogytv. 51/A. § (1) bekezdése alapján kezdeményezte a Házbizottságnál, hogy az Ogytv. 50. § (1) bekezdése szerint a Házbizottság rendelje el a tiszteletdíj csökkentését. A Házbizottság egyhangú döntése hiányában az Országgyűlés elnöke hozta meg a támadott döntést, amelyet velem 2019. február 8. napján közöltek. Ebből következően az Ogytv. 51/A. § (4) bekezdése szerinti kérelmet 2019. február 15. napjáig terjeszthetem elő.

A támadott döntés megemlíti, hogy az Országgyűlés elnökének kezdeményezésében szereplő, az Ogytv. 50. § (1) bekezdése szerinti tiszteletdíj-csökkentés mellett az Ogytv. 49. § (4) bekezdésének sérelme is megállapítható. Ezzel összefüggésben előadom, hogy az Ogytv. 51/A. § (1) bekezdéséből következően a Házbizottság tagjának kezdeményezéséhez a Házbizottság, illetve az Országgyűlésnek a Házbizottság jogkörében eljáró elnöke is kötve van, így olyan okból nem dönthetne a tiszteletdíj csökkentéséről, amely a kezdeményezésben nem szerepelt. A támadott döntés ugyan egyértelműen csak az Ogytv. 50. § (1) bekezdése szerint határoz a tiszteletdíj csökkentéséről, jelen kérelmemben mindazonáltal ezen jogalap megalapozatlansága mellett kitérek az Ogytv. 49. § (4) bekezdése sérelmének megalapozatlanságára is.

A támadott döntés szerint az Ogytv. 50. § (1) bekezdése szerint azért csökkenthető a tiszteletdíjam, mert állítólagosan az Országgyűlés 2018. december 12-i ülésén az elnöki és

szónoki emelvény feljáratát – annak lépcsője előtt állva – fizikai erővel lezártam, megakadályozva az ülést vezető elnök feljuthasson a pulpitusra és ott helyét elfoglalja.

Az Ogytv. 50. § (1) bekezdése szerint ezen a jogalapon állva a tiszteletdíj akkor csökkenthető, ha „*a képviselő az Országgyűlés ülésén fizikai erőszakot alkalmazott, illetve közvetlen fizikai erőszakkal fenyegetett, arra hívott fel, vagy más kivezettetését akadályozta*”.

Az erőszak a jogdogmatikában dolog vagy személy elleni erőszak lehet [34/2007. BK vélemény].

Dolog elleni erőszak megvalósulhat egyrészt dolgok, tárgyak helyének rendeltetésellenes megváltoztatásával (dobálással stb.), másrészt úgy is, hogy a dologban (akár jelentéktelen) állagsérelem, rongálódás keletkezik. A jelen esetben dolog elleni erőszak nyilvánvalóan fel sem merül, illet egyébként a támadott döntés sem állít.

Személy elleni erőszaknak a más személyre gyakorolt támadó jellegű, fizikai ráhatás minősül. Egy helyen való tartózkodás önmagában még fizikai erő kifejtésnek sem minősül, nemhogy más személyre gyakorolt, nodepláne támadó jellegű fizikai ráhatásnak. Ennek megfelelően az a cselekmény, hogy egy meghatározott helyen álltam, eleve nem minősülhet fizikai erőszaknak, ezért az Ogytv. 50. § (1) bekezdése alkalmazásának önmagában ezért sincs helye.

Ami az Ogytv. 49. § (4) bekezdésének állítólagos sérelmét illeti, álláspontom szerint a döntés, illetve a döntés alapjául szolgáló szabályozás nincs összhangban az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésben foglalt véleménynyilvánítási szabadsággal, illetve az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében az alapvető jogok korlátozására vonatkozó szabállyal, amely értelmében alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, de csak a feltétlenül szükséges mértékben, és csak az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható. A döntés nem felel meg továbbá az európai szintű alapjogi minimumnak, különösen az Európai Emberi Jogi Bíróság 42461/13 és 44357/13 számú összevont ügyekben született Karácsony és társai kontra Magyarország ítélete fényében, amelyben a Bíróság – egyebek mellett – azt állította mércéül a parlamenti fegyelmi jog körében alkalmazott beavatkozással szemben, hogy az a fegyelmi jogsértés súlyosságához igazodjon, azaz arányos legyen a követett jogos célokkal (a parlamenti autonómia körébe tartozó fegyelmi jogkörrel).

A tiszteletdíj-csökkentéssel szankcionált képviselői tiltakozást – elsősorban – a munkaidő-szervezéssel és a munkaerő-kölcsönzés minimális kölcsönzési díjával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2018. évi CXVI. törvény elfogadása váltotta ki, melynek 2018. november 27-i általános vitája során az ülést vezető elnök megszegte az Országgyűlés plenáris ülésének vezetésére vonatkozó szabályokat: akadályozta az ellenzéki képviselők további és ismételt felszólalását, és szabálytalanul zárta le az általános vitát. Mindez egy olyan törvényjavaslat kapcsán történt, amelyet a társadalom túlnyomó többsége elutasít, hiszen elfogadott formájában – egyebek mellett – egyoldalúan, a munkavállalók számára

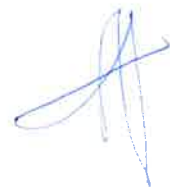
kedvezőtlenül, számukra adott érdemi vagy legalábbis a helyzetük megváltozásával arányban álló többletgaranciák nélkül engedi megváltoztatni a munkáltató és a munkavállaló közötti aszimmetrikus jogviszony tartalmát, amelynek eredményeként a munkavállalónak az egészségét és méltóságát tiszteletben tartó munkafeltételekhez való joga, pihenéshez való joga a fennálló helyzethez képest jelentős korlátozást szenved el.

A mind tartalmában, mind elfogadásának módjában rendkívül aggályos törvény elleni, „Külföldre megyek, mert nem túlórázhatok eleget!” tábla, valamint sziréna útján megvalósított tiltakozás formailag írott jogszabályi előírásokat sértő magatartásnak ugyan bizonyulhat, egyúttal azonban a közügyekről szóló – nem verbális – szólás, véleménynyilvánítás, azaz szimbolikus beszéd. A közügyekről szóló véleménynyilvánítás, a demokratikus vita pedig kiemelt alkotmányos védelmet élvez. Különbség van ugyan a véleménynyilvánítás szabadsága és a véleménynyilvánítás megjelenítésének formája, módja között, de fontos a kettő közötti összefüggés is: a véleménynyilvánítás módjának meghatározása közvetlenül befolyásolhatja a véleménynyilvánításhoz való jog érvényesülését, mint jelen esetben is, amikor a „klasszikus” beszédjog az önkényes ülésvezetés következtében csorbát szenvedett.

Megítélésem szerint a kirótt szankció megalapozatlan, illetve alkotmányosan nem igazolható, kérem ezért a tiszteletdíj-csökkentésről hozott döntés hatályon kívül helyezését.

Budapest, 2019. február 12.

Tisztelettel,

Szél Bernadett